

br(e)pt

POSLEDNÉ DNI MATURANTA

**O MÓDE S P. UČ. EVOU
IZRAELOVOU PARCOVOU**

**BR(E)PT S OSOBNOSŤOU:
ROZHOVOR S KRISTÍNOU KÖVEŠOVOU**

Milí čitatelia,

letné prázdniny sú už za rohom! Ruku na srdce, kto z nás túžobne neodpočítaval posledné mesiace, týždne a dni do najbližších prázdnin. My, študenti, sme už raz takí. Sychravé počasie akoby lúsknutím prstov nahradili horúce letné dni. Veru, práve v tomto období primäť sa k učeniu si vyžaduje enormné dávky pevnej vôle.

Napriek blížiacim sa letným radovánkam, mám pre vás predsa jednu zlú správu. Nielen školský rok sa blíži ku koncu, ale i existencia nášho BR(e)PT-u tak, ako ho poznáme. Školský časopis si počas svojej existencie prešiel mnohými zmenami a kľukatými chodníkmi. Človekom, ktorý to všetko začal a zároveň vytrval počas celých tých rokov, je pani učiteľka Osiková, za čo jej patrí veľká vďaka.

To, že BR(e)PT si už nechytíte do rúk a nebudete si v ňom môcť listovať, neznamená, že nebude existovať vôbec! Len možno trochu inak, ako ste naň zvyknutí. Veď v škole máme plno šikovných hláv, ktoré môžu prevziať iniciatívu a stať sa jeho budúcimi tvorcami.

V mene celej redakčnej rady vám prajem príjemné letné čítanie možno už posledného čísla školského časopisu.

Alžbeta Franeková

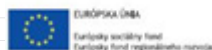
Franeková

OBSAH

Biblia – naj svetom

3
2

Tento projekt sa realizuje vďaka podpore z Európskeho sociálneho fondu a Európskeho fondu regionálneho rozvoja v rámci Operačného programu Ľudské zdroje.

www.esf.gov.sk

www.minedu.gov.sk

BR(e)PT • Občasník BR(e)PT vydávajú študenti Gymnázia sv. Františka z Assisi v Žiline. • **Ročník:** XI.
• **Číslo:** 4/2022 • **Adresa:** Ulica J. M. Hurbana 44, 010 01 Žilina, Slovensko • **Šéfredaktorka:** Alžbeta Franeková • **Redaktorky:** Anna Chovancová, Zuzana Kormančíková, Janka Leštachová, Betka Kačurová, Stefanie May Žilinčíková, Eva Rovňaničková, Nina Sarah Závodska, Sofia Valušiačková • **Externé redaktorky:** Denisa Fujašová, Lívia Lukáčsová • **Korektorka:** Jana Očková • **Koordinátorka:** Zuzana Osiková • **Grafická úprava:** Martin Kuniak • **Fotograf:** Tomáš Karol Höger

Kontakt na redakciu: prispevkygsf@gmail.com,
https://www.instagram.com/brept_gsf/

V dnešnom BR(e)PT-e s osobnosťou sa porozprávame s Kristínou Kövešovou. Slovenskou investigatívnou novinárkou pracujúcou v magazíne Reflex v Markíze. V Reflexe spracúva témy z oblasti kriminalistiky. Známa je aj pre svoje reportáže o zlodejoch, podvodníkoch, rumunskej maffii, alebo drogovej maffii v Seredi. O sexuálnych predátoroch a sexuálnom zneužívaní. Aj pre reportáže o týraní zvierat - množiarne, zabíjačky, zápasy. Za svoje pôsobenie už získala aj rôzne ocenenia. Viac sa dočítate v nasledujúcom článku.

KRÁĽOVSTVO PADNE, KEĎ CHÝBA V ŇOM LÁSKA

KRISTÍNA KÖVEŠOVÁ, INVESTIGATÍVNA NOVINÁRKA

Dnes vám prinášam ďalší rozhovor z oblasti slovenskej žurnalistiky. V tomto čísle sa môžete ponoriť do rozhovoru s investigatívnou novinárkou Kristínou Kövešovou. Rozhovor sa niesol vo veľmi príjemnom duchu. Na začiatku sme si potykali a celý rozhovor pokračoval v priateľskej atmosfére s trošku zvedavými otázkami o jej živote. Pár dní po uskutočnení interview sa nám podarilo stretnúť. Bolo to veľmi rýchle stretnutie, ale vďaka nemu som spoznala jednu skvelú osobu plnú inšpirácie. A ako sama vraví, máme si hľadať dobré vzory, a tak sa mi sama stáva vzorom.

Ovplyvňuje tvoja práca aj tvoj súkromný život? Niečo sa týka času (to je zrejmé), ale či sa dívaš skrz „Novinárske okuliare“. Lustruješ očami ľudí v svojom okolí?

Ja si myslím, že keď si novinár, tak si novinár 24 hodín. Nie je to zamestnanie, ktoré môžeš robiť od ôsmej do štrnástej prípadne do šestnástej. Podľa mňa by to

malo byť poslanie. Naozaj, mne príde denne okolo 300 správ iba na Instagrame. To už nehovorím o Facebooku a tiež o tom, že ma ľudia zastavujú na ulici a zdôverujú sa mi s problémami. Bežne mi v noci zazvoní telefón, bežne je v noci razia. Teraz sa mi napríklad stalo, že som plánovala ísť so psom do hôr na dovolenku. Do toho mi zavolała matka obeť z Miloslavova, takže som to musela otočiť a vrátiť sa späť. Určite to ovplyvňuje súkromný život, lebo túto prácu si nevieš časovo naplánovať. A áno, často žijem s tými prípadmi a s obeťami. Na druhej strane je tam aj veľké riziko, lebo keď som to minule počítala, tak už cez 60 ľudí je kvôli našim reportážam v base. Čiže ja viem, že som veľmi veľa ľudí nahnevala. Či mám takú novinársku nedôverčivosť aj v sebe? Áno, mám, ale snažím sa ju v súkromnom živote nevyužívať. Napríklad určite

nepreverujem svojich kamarátov. Na druhej strane si skôr všimnem, keď niekto klame, alebo dávam viacero otázok. Som nedôverčivejšia ako bežní ľudia. Čím viac sa pýtam, tým viac rozmýšlam nad možnými variantmi.

Prečo si myslíš, že je vo svete a medzi mladými toľko zloby a nenávisti? Čo môžeme vidieť aj na smutnom príklade z Miloslavova...

Ja som sa rozprávala s odborníkmi, že prečo sa to stalo. Osobne si myslím, že Miloslavov, respektíve to, čo sme videli na tých strašných videách, je len špička ľadovca. Takéto bitky a útoky sa diali aj v minulosti, a aj sa stále dejú. Nedávno mi prišlo video z inej časti Slovenska, kde tiež bola bitka mladých ľudí.

4
+
Prečo sa to deje? Odborníci hovoria jasne. Jeden pilier je rodina, možno rodičia nekomunikujú s deťmi tak, ako by mali. Druhý pilier je škola. Ďalší pilier je partia. Stačí, keď sa dostaneš do zlej partie a bude tam jeden agresor. Potom veľký problém sú sociálne siete, kde majú ľudia pocit, že môžu robiť čokoľvek a akokoľvek a stále sú v určitej anonymite. Na Slovensku nám stále chýba legislatíva, ktorá by dokázala efektívne postihovať a riešiť aj priestupky na sociálnych sieťach. Možno aj rodičia nie sú až tak technicky zdatní, aby skontrolovali, čo tam ich decká robia. Poviem iba to, čo sa týka Miloslavova. Po odvysielaní vzniklo strašne veľa falošných účtov obete aj útočníkov. Potom boli aj rôzne falošné live stream, kde sa tvárili deti, že sú útočníkmi a rozprávali veľmi, veľmi škaredé veci. A to je presne tá nekontrolovateľnosť sociálnych sietí. Samozrejme, záleží aj na tom, aké máme vzory. Je dnes IN byť dobrý? Môžeme sa baviť o tom, že dnes v spoločnosti nastala kríza hodnôt. To je asi to, čo si myslím ja a čo hovorí aj väčšina odborníkov.

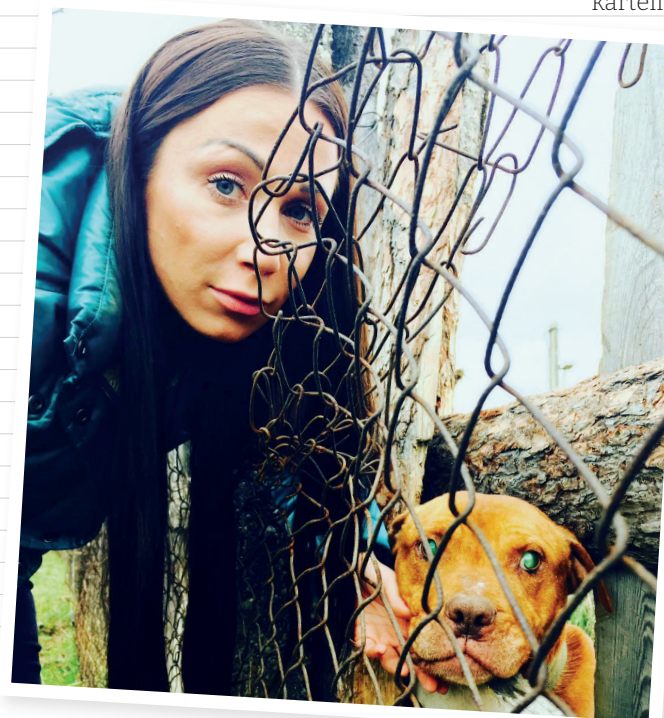

Aby sme to zastavili, tak by sa malo spojiť viacero ľudí. Decká by si mali hľadať dobré vzory, mali by si uvedomiť, že je frajerina skôr niekomu pomôcť a nie niekoho biť.

V roku 2020 si sa otráвила tzv. smrtiacim jablkom počas dovolenky. Stále pociťuješ následky danej zdravotnej ťažkosti? Uvedomila si si niečo a prehodnotila vo svojom živote?

Otráвила som sa presne na troch kráľov. Bolo to na rajskom ostrove, kde som zjedla jablko smrti. Čiže je to celé veľmi symbolické. Zjedla som ho nedopatrením, zamotalo sa nám medzi ovocie. Osobne si myslím, že to tak malo byť, lebo ono sa hovorí, že keď je človek na druhej strane, alebo blízko smrti, tak sa u neho dokáže veľa zmeniť. A ja som sa veľmi zmenila. Spomínam si na čas, keď som bola v miestnej nemocnici. Pre predstavu - nemocnica bola na ostrove a lekári sa chodili na mňa pozerieť. Hovorili, že prežije tak jeden z 10 ľudí, ktorý to zje. Zisťovali, či na to existuje liek a dozvedeli sa, že nie. Takže mi chodili tak „mačkať“ bruško, či mi

ešte nepraskli vnútorné orgány. Vtedy som si uvedomila, prečo som na tomto svete, čo je veľmi dôležité. Naučila som sa prijímať veci tak, ako sú. Naučila som sa sebaláske. Naučila som sa venovať čas aj samej sebe. Nevieam to úplne presne vysvetliť, ale zmenilo ma to ako človeka. Dalo mi to obrovskú pokoru, obrovský pokoj a vďaka, že som tu. Tiež som sa prestala rozčuľovať nad takými bežnými vecami ako napríklad: Nevyšla mi reportáž. Bože, prečo sa mi to stalo? A teraz si poviem, nevyšla mi reportáž, lebo mám ísť niekde inde a mám robiť niečo iné. Tiež som sa naučila povedať, keď mi niečo prekážalo, že mi to prekáža, že toto nechcem a toto sa mi nepáči. Čiže si viem vybrať. Viem, že som Pánu Bohu hovorila, že jediné, čo chcem, je, nech mi dá ešte šancu dokončiť tento život, nech ma nechá dokončiť veci na zemi, aby som si mohla splniť to moje poslanie, a aby som mala aj ja šancu sa stať lepším človekom. On ma poslal späť na zem. Ešte tu mám asi veľa práce.

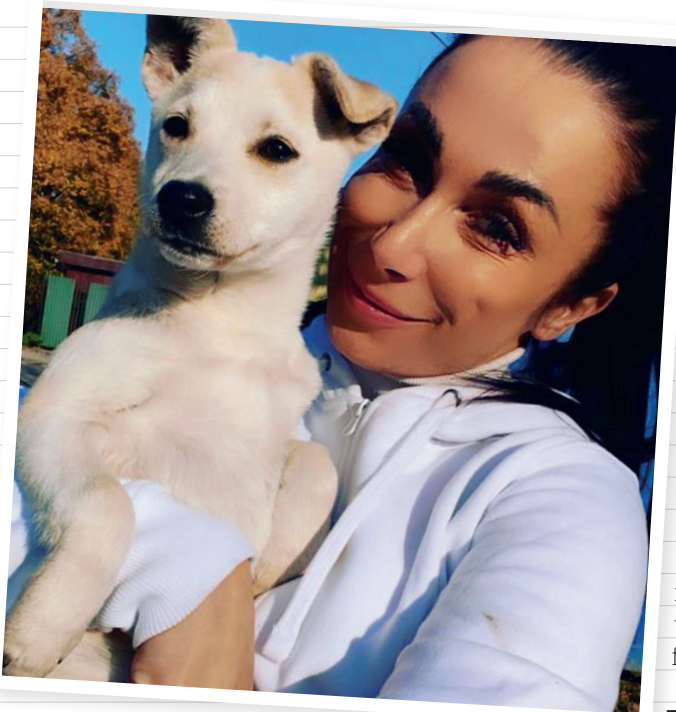
Dozvedela som sa, že si sa ocitla aj v mexickom karteli. Povedala by si mi prosím o tom viac?

Udalosti v Mexiku začali tak, že som bola na dovolenke. Ja som taký typ, že som veľmi zvedavá. A neviem prečo, ale vždy, keď sa niekam vyberiem, tak za mnou príde nejaká téma, alebo niečo zaujímavé. Viem, že som sa vtedy začala rozprávať s miestnymi o týchto karteloch a ich náboženstve, ktoré sa volá Santa muerte. Je to náboženstvo pre miestnych mafiánov, ktoré oni vyznávajú. Tak som sa začala s nimi rozprávať a sama neviem ako, ale prišiel nejaký človek, ten ma skontaktoval s ďalším, ten s ďalším, až prišiel boss ich miestneho gangu. Zobrali ma na nejaký ich pohreb, kde jeden mal byť zastrelený. Viem, že som stála na tom cintoríne a pozerala som sa, ako všetci, čo tam boli, začali hľúliť trávu. A ja sa pýtam, že prečo všetci hľúlia? Tak ten hlavný mafián mi vysvetlil, že u nich na pohrebe sa robí to, čo mal ten zosnulý za života najradšej. A ten zastrelený mafián rád hľúliť, takže celá rodina na jeho počesť hľúli. On mi ďalej rozprával, ako to funguje v tom karteli a aj mi to poukazoval. Aj čo sa týka

pašovania drog. Zobral ma k ich miestnemu šamanovi, ktorý je vyznávačom tohto náboženstva, ktoré je podľa mňa čierna mágia. Boli tam veľmi zlé energie. A prečo mi to povedal? Ja vlastne ani sama neviem. Len viem, že tým veľmi riskoval. Aj preto, že sme z toho natočili aj nejaké 3-4 reportáže. A prežila som (prežili sme).

Ako relaxuješ?

Mám okolo seba veľmi veľa dobrých ľudí, čistých ľudí. Čiže s dobrými ľuďmi. Pretože, keď vidíš veľmi veľa zla, tak potrebuješ veľa dobra. V živote je dôležitý balans. A keď ten balans nemáš, tak sa ti začnú kaziť veci. Ja si to na sebe vždycky všimnem, že toto nie je dobré. Snažím sa byť vyrovnaná.

Má na tvojej práci nejaké výhody, že si žena?

Myslím si, že výhody to má. Preto, že som žena, ma menej bijú. Zober si, keď na začiatku prídem za nejakým dílerom. Sú to často veľkí chlapi. Ja im zaklopem na okno, alebo sa postavím pred nich a spýtam sa: „A prečo tu predávajú drogy? Prečo ste ho bili?“ A tí chlapi majú v prvom momente šok. Pozrú sa dole a zistia, že mám meter a pol. A zbadajú dlhové modrooké, čo sa na neho pozerá. V prvých sekundách normálne vidím, ako premýšľajú, že čo majú urobiť. Ak by sa pred nich postavil dvojmetrový chlap, tak už z reflexu letí facka. Mne tú facku dajú, ale asi až neskôr.

Počas posledných rokov si sa objavila v niektorých slovenských seriáloch a po novom si sa objavila aj vo filme „V lete ti poviem, ako sa mám“ od Evity. Aké máš

pocity z tvojich hereckých skúseností a výkonov? Šla by si do toho zas?

Bola to veľmi príjemná skúsenosť, či som hrala v Oteckoch, či v Susedoch, alebo teraz vo filme v spolupráci s Evitou. Bolo to niečo iné. Bolo to niečo veselé. V podstate som všade hrala samú seba. Čiže som hrala novinárku. Dávala som si pozor, aby som hovorila dobre texty, a aby s tým naozajstní herci nemali nijaké zdržanie, lebo ja som v tomto veľmi dôsledná. Bolo to veľmi veselé - aj Susedia, aj Oteckovia. A čo sa týka Evity, Evita je pre mňa úžasná bytosť, múdra, šikovná, energetická žena. A či by som si to zopakovala? Úplne „kludne“. Chodila som, ako dieťa na herectvo. A všetky ženy sme herečky. Takže pokojne by som šla do toho zas.

Napríklad teraz, keď bola tá kauza Miloslavov, tak som zobrala kamarátku a psa a odišli sme na tri dni do hôr, do Terchovej. Je to pre mňa krásne a čisté prostredie.

Snažím sa aktívne relaxovať, keď sa dá, tak chodím lyžovať, chodím so psom do hôr, cez leto si rada užívam jazdu na motorke. Keď sa dá, tak rada cestujem. Chodím na kone. Ja sa veľmi rada smejem. Čiže stále vymýšľam niečo nové.

Aká je tvoja najobľúbenejšia rozprávka?

Jasné, že Popoluška. To je o mne všeobecne známe. Prečo Popoluška? Lebo keď si zoberieš tú pesničku, čo sa spieva v Popoluške, tak je tam veľa múdrych slov. Spieva sa tam napríklad, že kráľovstvo padne, keď chýba v ňom láska. To je pre mňa veľmi silné posolstvo. Čiže ukážka toho, že láska skutočne vyhrá nad zlom. Pozerám túto rozprávku od mala. A naozaj, keď ide Popoluška, tak je to jediný čas na Vianoce, kedy nikomu nedviaham telefón. Ja vtedy hovorím: Počkajte, my pozeráme Popolušku.

Počas korony si rozbehla online podcast Profil Zločinu. Ako vznikla idea k tomuto podcastu?

My sme vlastne robili Profil Zločinu už predtým, bola to live show. Ale tým pádom, že prišiel covid, tak sme s tým museli prestať. Potom prišli dievčatá z agentúry, s ktorými som to robila, s tým, či by sme neskúsili v spolupráci s podcastovým kanálom Zapo spraviť podcast Profil Zločinu. A ja som bola za to veľmi rada. Všetci to robíme nezištne. Aj Zapo šlo do toho s tým, že áno, poďme robiť dobrú vec a ponúkli nám štúdio a dievčatá začali vybavovať hostí. Je to veľmi super, pretože na to reaguje mnoho ľudí. Keď sme vydali podcast s týranou ženou, ozvali sa ďalšie. Keď sme pridali podcast s obeťou sexuálneho zneužívania, tiež sa ozvali ďalšie obeť.

Máš novinárky sen, ktorý by si si chcela splniť?

Chcela by som spraviť viacero dokumentov, lebo si myslím, že tie veci, ktorým sme sa venovali, sa dajú riešiť oveľa obsirnejšie a mám k tomu veľmi veľa materiálu. A je dôležitejšie o tom hovoriť do hĺbky. Tak toto je taký môj sen, pretože sú témy, ku ktorým je ešte čo povedať. Či už o zneužívaní kňazov alebo v modelingovej agentúre.

Zuzana Kormančíková, III. A
Foto: Instagram

Keby si sa mohla stretnúť s hocikým na svete, kto by to bol?

Teraz? S pápežom. A porozprávať sa s ním otvorene. Možno aj preto, že teraz riešim to zneužívanie v cirkvi a pápež vyzýva, aby sa cirkev vyčistila od sexuálnych predátorov. Ale tie kroky jednotlivých biskupstiev na Slovensku vyzerajú byť často úplne opačné.

Čo by si odkázala študentom a všetkým, ktorí si prečítajú náš časopis?

Ste strašne veľká nádej. Mladí ľudia sú veľká nádej pre Slovensko. Do každého jedného z nás vkladám nádej, že to tu dokážeme zmeniť (k lepšiemu). Ja tak verím, že keď chceš zmeniť svet, tak ho zmeníš cez toho, kto sa na teba pozerá v zrkadle. Veľmi verím v mladú generáciu, že to tu zachránite a dáte sa na tú správnu stranu.

6
+

7
+

NEZVYČAJNÉ TIPY NA TÚRU

Všetci poznáme tie dobre známe miesta, kde sa vždy tlačí veľa ľudí a sú toho plné sociálne siete. Chcete toto leto skúsiť niečo iné ako po minulé roky? Skúste navštíviť jednu z týchto zaujímavých, ale nefrekventovaných turistických destinácií.

HRAD PAJŠTŮN

Niektorí historici ho inak nazývajú aj hrad Stúpava. Nachádza sa v obci Borinka v Malých Karpatoch a bol postavený pravdepodobne niekedy v 13. storočí. Mal bohatú históriu, ale v roku 1809 bol nakoniec zničený francúzskymi vojskami vo vojne. Dnes sú z neho len ruiny, ale poskytuje krásny výhľad na okolie hradu siahajúci až k rakúskym Alpám. Najkrajšia, aj najdlhšie trvajúca, trasa z Bratislavy zaberie 4 až 5 hodín. Najkratšia vedie z dediny popri lese a lúke a končí pri hrade.

JARABINSKÝ PRIELOM

Jarabinský prielom sa nachádza vo východnej časti Pienin pri dedine Jarabina. Je to krátka dolina formovaná potokom Malý Lipník. Tento potok tu vytvoril 5 okrúhlych priehlbín, ktoré tvoria krásna scenéria s vodopádmi a jazierkami. Poskytuje peknú a relatívne jednoduchú turistickú trasu vhodnú aj pre malé deti. Ak začnete priamo v obci Jarabina, dostanete sa tam po asi 3 km.

BRZOTÍNSKE SKALY

Tieto skaly nájdete pri meste Rožňava, nad obcou Brzotín. Popod ne sa vinie rieka Slaná. Je to prírodná rezervácia a patrí k najväčším prírodným rezerváciám na území Slovenského krasu. Samotné skaly sú vo výške 597 m n. m. a je z nich nádherný výhľad na oblasť Gemeru. Okolie príjemnej trasy na skaly je plné krásnej prírody a rôznych skalných útvarov. Najkratšie sa hore dostanete trasou od obce Jovice, je dlhá asi 4 km.

KAŠTIEĽ VO VEĽKÝCH UHERCIACH

Veľké Uherce sa nachádzajú pri Partizánskom na západe Slovenska. Kaštieľ bol postavený v roku 1622 šľachtickým rodom Bakšiovcov a obkolesuje ho pekný park v anglickom štýle. V súčasnosti ho vlastní potomok rodu Thonetovcov, ktorí boli tiež kedysi jeho majiteľmi. Do tesnej blízkosti budovy sa však v súčasnosti nedá dostať, keďže je v štádiu rekonštrukcie. Dá sa však obdivovať z diaľky a okolitá príroda tiež stojí za preskúmanie.

Foto: www.sorger.sk, www.planetslovakia.sk

p. uč. Martin Hric

Ktorou rozprávkovou postavou by ste chceli byť?

Rytierom. V každom mužovi (chlapcovi) by malo byť kúsok rytierstva. Vedieť pomôcť slabším, prejavovať úctu ženám, atď.

Najneoblúbenejšia z domácich prác?

S manželkou to máme doma podelené. Ja mám, okrem iného, na starosti riady, čo niekedy nemusím, ale najviac sa mi nechce umývať chladničku a mrazničku.

Sladké alebo slané?

Preferujem slané, najlepšie, ak ide o syrové výrobky. Nepohrdnem ale ani dobrou sladkosťou, najmä ak treba dobiť energiu.

Káva alebo čaj?

Jednoznačne káva 2x za deň vo veľkej šálke.

Čo vám napadne, keď sa povie „škola“?

Pekné vzťahy, či to bolo už na ZŠ, gymnáziu, alebo univerzite. Mal som šťastie na dobrých ľudí a je to tak aj teraz na škole, kde pracujem.

Oblúbený verš/pasáž z Biblie?

Je to Ž 51,12: „Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného.“ Zvyknem sa ho pomodliť takmer každý deň.

Do ktorého historického obdobia by ste sa chceli pozrieť?

Určite nie do žiadneho vojnového. Najviac ma láka obdobie zámorských objavných plavieb. Objavovanie sveta a nových kultúr - muselo to byť poriadne dobrodružstvo.

Charakterizujte sa jedným slovom.

Vnímový.

Aká je vaša najkrajšia spomienka zo študentských čias?

Keď sme na gymnáziu počas voľných hodín chodievali von hrať futbal a bolo nám jedno, či je sneh, či prší.

Ako by vyzeral váš ideálny večer?

Mám veľmi rád prírodu. Takže, možno niekde v horách s pekným výhľadom a s najbližšími.

Aké najzaujímavejšie miesto ste navštívili?

Asi Kanárske ostrovy a hory vo Švajčiarsku.

Oblúbené zviera?

Pes, aj keď mám voči psom veľký rešpekt.

Bojíte sa zubára?

Nie, zubára sa nebojím, ale je pre mňa otrava chodiť k nemu.

Najoblúbenejšia kniha?

V poslednom čase to bola kniha o modlitbe od Eliasa Vellu Let na orlích krídlach. Boh sa ma cez knihu silno dotýkal. Chvála Pánovi za to.

Ktorému futbalovému klubu fandíte?

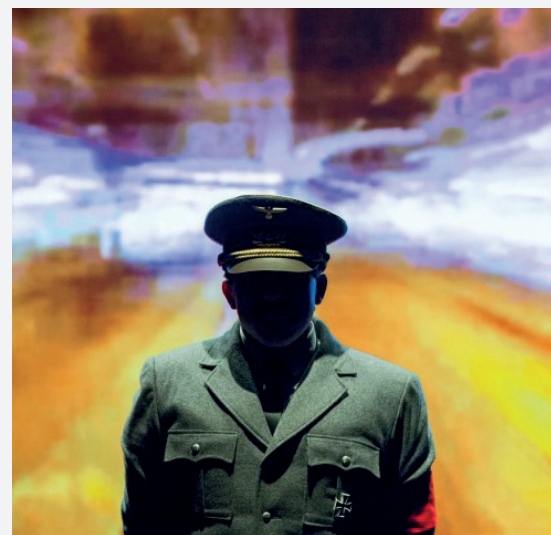
Aktuálne sa o futbal už veľmi nezaujímam. V mladosti som fandil AC Milánu a neskôr FC Barcelone. Bolo to v čase, keď za Barcu hral Ronaldinho, páčilo sa mi, ako kúzľil s loptou.

Aký je váš zatiaľ nesplnený sen?

Neviem, či je to nesplnený sen, ale niekedy by som chcel mať mega akvárium.

Čo vám pomáha pri dôležitých rozhodnutiach?

Pýtam sa na skúsenosti priateľov. Rád si nechám od nich poradiť.

A JE TU ZAS

Ako by to vyzeralo, keby sa Adolf Hitler preniesol do súčasnosti? Stretol by sa s odmietnutím, alebo by si získal priazeň verejnosti? Podarilo by sa mu opäť dostať k moci?

Presne na tieto otázky sa snažila odpovedať divadelná inscenácia A je tu zas v Mestskom divadle Žilina.

Hra je založená na románe Er ist wieder da od nemeckého autora Timura Verma. Kniha, ako aj inscenácia, sa pohrávajú so satirou, problematikou dnešných médií a ovplyvniteľnosťou ľudí.

Keď sa Hitler ocitne v Berlíne v roku 2011, je zaskočený, ako veľmi sa svet okolo zmenil. Je po vojne, okolo je plno technológií, ktorým nerozumie, Nemecko je plné imigrantov a navyše ho vedie žena.

Dočasné útočisko nachádza v novinovom stánku, kde ho neskôr objavia televízni producenti. Myslia si, že je nadaný imitátor a herec, a tak sa Hitler dostáva do médií s vlastným televíznym programom. Postupom času sa preslávi aj na Youtube, na ulici sa s ním fotia ľudia a jeho kontroverzné vyjadrenia si získavajú čoraz viac ľudí.

Bolo až mrazivé sledovať, s akým taktom, ba priam ladnosťou dokázal Hitler znovu ovplyvniť ľudí a získať prívržencov. Jeho názory sa pritom vôbec nezmenili a svoje presvedčenie nijako nepopieral, zakryl ho

pod pozlátko patriotizmu, oddanosti a sociálnych programov.

Nápad je geniálny, samotná inscenácia až tak nie.

Nemyslím si, že hra naplno využila potenciál, ktorý prinášal tento originálny nápad – mnohých tém sa dotkla len povrchno, komika skôr využívala slovné hračky a keďže originálna kniha, ako aj jej divadelná verzia, je určená skôr pre nemeckého čitateľa/diváka, veľa vtipu sa stratilo pri preklade.

Čo sa týka dejovej línie, niekedy som mala pocit, že sa v podstate nič nedeje. Omnoho viac pozornosti sa venovalo Hitlerovým myšlienkam a prejavom, čo mohlo pôsobiť nudne.

No, napriek tomu tu bolo aj zopár vtipných vecí, ako napríklad narážky na švédsku Ikeu, na európskych a ruských politikov v plavkách, Hitlerove rady do vzťahu alebo krátky zostrih, ako sa Hitler prechádza po Žiline, vozí sa po eskalátore, či krmí holuby. Páči sa mi, ako hra nechá diváka uvažovať nad tým, či by sa niečo takéto skutočne mohlo zopakovať aj v dnešnej dobe, rovnako ako aj nad tým, či sa to už náhodou nedeje.

Betka Kačurová, II. A

Foto: www.divadlozilina.eu

SÚŤAŽNÁ KVÍZOVÁ OTÁZKA:

Ktorému z učiteľov patrí dom na obrázku?

Vaše odpovede na súťažnú otázku hádžte vo forme papierika s menom a triedou do schránky "BR(e) PT-ová listáreň" na prvom poschodí do polovice júna. Zo správnych odpovedí bude vyžrebovaný výherca, ktorého čaká **odmena**.

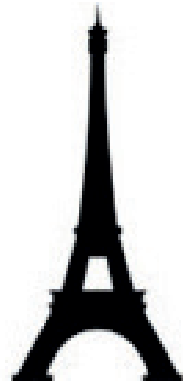
Školská POKLADOVKA 2

Možno ste o tom už počuli, možno nie, no v tejto škole sa niečo skrýva...

Niečo, o čom mnoho ľudí sníva a mnoho dúfa, že ju niekedy uvidí...

Nuž, teraz máte šancu...

Hľadajte...: **EIFFELOVKU!**

Ktokoľvek, kto ako prvý nájde a donesie Eiffelovu vežu pani učiteľke Osikovej, vyhráva!

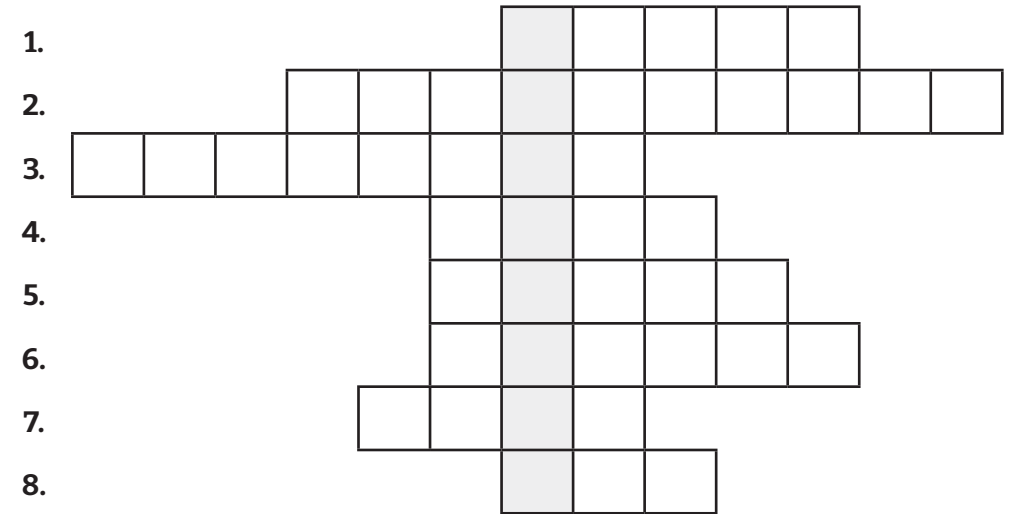
Kde ju však hľadať? Pozorne počúvajte:

„Stojím na **streche sveta**, som vyššie než ktokoľvek iný. Vidím **západ i východ** slnka, svetla mám vždy dost. Často ku mne dolahnú slová **rôznych jazykov** a ja si vždy spomeniem na domovinu, kde ma zástupy turistov obkolesujú dňom i nocou. Vidím schody a **štvoro dverí**, podu mnou je **mĺkva zeleň**.“

Ale pozor! Eiffelovka sa musí čoskoro vrátiť do Paríža, a dlho sa u nás nezdrží. Ak chcete **tajnú odmenu**, musíte byť rýchli...

TAJNIČKA

Čo sa ku každému z nás pomaly, ale isto blíži?

1. Mesiac knihy
2. Najjužnejší kontinent
3. Vtip odborne
4. Z grafitu sa vyrába - - - do ceruziek
5. Bežný čierny spevavý vták
6. Hlavné mesto Rakúska
7. Má to štyri kolesá a ty to pravdepodobne nevlastníš
8. Never gonna give - - - up, never gonna let - - - down

.....

Marec, Antarktída, Anekdota, Tuha, Drozd, Viedeň, Auto, You

Správne odpovede:

Viete, kedy je maximálna tma?
Keď musíte zapáliť druhú zápalku,
aby ste zistili, či tá prvá horí.

Čo je to hu@hu.hu?
E-mailová adresa maďarskej sovy.

Dvaja hladní študenti fantazirujú:
- Až budeme mať za čo, kúpime si peceň chle-
ba a budeme jesť! Ja si odhryzmem, ty si od-
hryzneš, ja si odhryzmem, ty si odhryzneš, ja si
odhryzmem, ja si odhryzmem, ty si odhryzneš.
Pleesk! Ozvala sa rana poza uši.
- Za čo?
- Že si si dva razy za sebou odhryzol.

Skupinka profesorov je pozvaná na let lietad-
lom. Potom, ako sa usadili, im bolo povedané,
že lietadlo je skonštruované ich študentmi.
Všetci až na jedného vstali a v panike vybehli von
Profesora, ktorý ostal, sa spýtali: „Prečo ste
ostali sedieť?“
„Verím svojim študentom. Keďže ich poznám,
môžem vás uistiť, že táto vec ani nenašartuje.“
Čo sa stane, keď sa blondínka postaví k múru?
Múdrejší ustúpi.

Putin zomrie a ide do pekla. Po čase dostane
za dobré správanie priepustku na jeden deň.
Ide tak do Moskvy a vojde do baru. Objedná si
drink a pýta sa barmana:

- Je Krym náš?
- Áno, je.
- A Donbas?
- Donbas tiež.
- A Kyjev?
- Je náš.
Spokojný Putin dopije a spýta sa:
- Ďakujem, koľko to bude?
- 5 eur.

Lord vyhodil z okna fľašu od whisky a zrazu sa
ozve tresk a bolestný rev.
Lord udivene pozrie na Jeana: „Jean, v tej fľaši
boli ľudia?“

Šéf hovorí k zamestnancom:
„Stále sa sťažujete, že je kríza, pritom by ste
mali byť radi, že máte tento rok o 50 percent
vyššie platy.“
„Vyššie? Oproti ktorému roku?“
„Oproti budúcemu.“

Vieš, čo je to školský western?
Sedem nedostatočných.

ÚNOS V CROFTWOODHALL

3. časť

Zrazu sa ozvali kroky a do miestnosti vošiel
Richard. Hannah zbledla a rýchlo zmizla.
„Tak, ako pokračuje vyšetrovanie?“ spýtal sa
pán Croftwood. Detektív sa usmial. „Už viem,
kto uniesol Simona.“

Pán Croftwood si nedočkavo prehrabol vlasy.
„Tak rýchlo zavolajme na políciu, nech toho
ničomníka chytia a pošlú za mreže!“ zvolal
rozrušene. „Myslím, že to nebude nutné,“
pokrútil hlavou detektív. „Poďme na nejaké
pokojnejšie miesto. Tu aj steny majú uši,“
kývol hlavou na dvere do záhrady.

Spoločne vyšli na čerstvý vzduch a pre-
chádzali sa smerom k lesu. Richard čakal,
čo mu Christian povie, ale on bol ponorený
hlboko v myšlienkach a mlčal. Napokon to
nevydržal, zastavil a odkašľal si, aby upozor-
nil kamaráta na svoju prítomnosť. „Už sme
ďaleko od zvedavých uší. Povedz mi, kto to
urobil!“ zvolal naliehavo.

Christian si vzdychol: „Simon.“ Pán Croft-
wood zmeravel, keď mu došlo, čo detektív
práve vyslovil. „Ale veď predsa... On je
unesený...“ koktal. „Prečo by to robil?“ „Pre
pomstu,“ povedal ladovým hlasom detektív,
„a aj pre peniaze.“ Richard sa zhlboka nadý-
chol a vydýchol. Snažil sa spracovať novú
informáciu. „Ako si na to prišiel?“ ozval sa
po chvíli tichým a vyrovnaným hlasom. „Po
prvé, nekonal sám.“ Kamarát mu skočil do
reči. „Kto by mu pomáhal?“ zvolal pohoršene
a mávol rukou. „Predsa vaša slúžka, Hannah.
Pamätáš, ako ste ráno našli list v jeho izbe?“
Richard pomaly pokýval hlavou. „Vravel si,
že keď si ho otváral, bol ešte nepoškodený,
čo znamená, že si prvý uvidel jeho obsah ty.
Prečo potom slúžka spôsobila taký rozruch,
keď nevedela, čo je v obálke? Ďalšia otáz-
ka je, ako sa tam list vlastne dostal. Simon
nemohol byť unesený z domu, pretože o pol
dvanástej ho starý William ešte videl, ako sa

prechádzal lesom. To znamená, že ten list
tam musela priniesť slúžka.“ Jeho kamarát na
neho len vyjavene pozeral.

„Po druhé, keď sa o pol dvanástej vybral von
do lesa, obul si svoje najpohodlnejšie topán-
ky.“ Christian si spomenul, ako prehľadával
Simonovu izbu a v rohu našiel zablatené
topánky. „Vedel, že ráno pršalo, tak prečo
si nechal na prechádzku lesom tie zablate-
né? Preto som dospel k záveru, že nemohol
prejsť dlhú cestu a sám plánoval nastúpiť
do auta, ktoré tam mal ukryté.“ Richardov
rozum pomaly dával fakty dohromady, ale
srdce stále odmietalo prijať možnosť, že by
sa ho jeho vlastný brat pokúsil takto okrad-
núť. „Okrem toho sa ťa do toho ešte pokúsili
aj namočiť.“ Stopy, ktoré našiel v lese boli
falošné, to vedel podľa hĺbky odtlačkov. Muž
s takou veľkou váhou by určite nezanechal
také plytké stopy. Starý William mu klamal,
že nikoho nevidel, pretože si musel určite
všimnúť Hannah, ako sa zakráda v noci po
záhrade vo veľkých topánkach.

Zdalo sa, že Richard Croftwood stratil na
chvíľu slová. Nakoniec sa však ozval a jeho
hlas znel celkom vyrovnané. „Čo mám uro-
biť?“ „Zavolaj jeho priateľom do mesta a po-
vedz im, nech mu odkážu, že ak sa nevráti
k tebe, zavolaš naňho políciu. Určite príde,“
povedal detektív a pán Croftwood pokýval
hlavou. „A čo s tou slúžkou? Mám ju prepus-
tiť?“ „Nie, myslím, že by si jej mal dať druhú
šancu. Podľa jej správania by som povedal, že
je do Simona zaľúbená, a že všetko spravila
len kvôli jeho pozornosti,“ vydýchol. Richard
sa smutne usmial. „Ďakujem Christian za
všetko. Koľko som ti dlžný?“ Detektív sa za-
smial: „Jeden koláč od kuchárky Margaret by
stačil. Už som celkom vyhladol.“

Janka Leštachová, sexta

Splodiny z hodiny

Žiak: Americký astronaut hral v decembri na
kozmetickú* stanicu známu vianočnú pieseň
„Rolničky“.

*pozn. red.: kozmickej

Učiteľka: Zaujímalo by ma, sú pre vás
päťdesiatnici starí?

Žiak: No, na umieranie nie.

Učiteľ: A aká je chyba v tých prezentáciách?

Žiak: No, je tam veľa informácií.

Na sv. omši: „Pane, nie som hotel,
aby si vošiel pod moju strechu...“

Učiteľka: Čo sa vyrába z plastov?

Žiak: Jogurty!

Učiteľka: S kockatou hlavou sa nedajú robiť
kotrmelce, ale kto spraví kotrmelce
s kockatou hlavou, je matematický génius.

Učiteľ: Sa nebavte, do hada, ja vás
za to budem pokutovať!

Zobierala Veronika Košecká z I.I.A:

V KOCKE O MÓDE (A AJ O INOM)

16
✦
Či už ste v móde ako doma, alebo o ňu ani nezavádzate, každého do istej miery ovplyvňuje. Akú úlohu pri móde zohráva jej funkčnosť? Aký je rozdiel medzi študentmi štátnych a cirkevných škôl? O tom, a aj o inom, som sa porozprávala s pani profesor-
kou Evou Izraelovou Parcovou, ktorá vyučuje nemecký jazyk na našom gymnáziu.

"Chcem vás povzbudiť hľadať originalitu. Povzbudzujem vás hľadať samého seba. dať oblečením najavo kým ste. podčiarknuť svoju osobnosť."

Od začiatku septembra učíte na novej škole. Ako sa vám tu zatiaľ páči?

To sa nedá tak jednoslovne povedať, či sa mi tu páči, alebo nepáči. Keby som mala začať stručnou odpoveďou - páči sa mi. Na začiatku som mala menšie obavy, že budeme sedieť všetci v jednej zborovni a že nebudeme mať vlastné kabinety, že nás tam bude veľa, ale kolegovia sú veľmi milí. Čo sa

týka študentov, každá trieda je iná, každá je svojším spôsobom originálna.

Aká je to pre vás zatiaľ skúsenosť?

Myslím, že zatiaľ dobrá.

Učili ste predtým na štátnej alebo cirkevnej škole?

Učila som na štátnej škole, aj v súkromnom sektore, ale na cirkevnej škole som ešte neučila, nie.

Rada by som premostila do inej oblasti. Tou je móda. Na úvod sa len spýtam, vnímate viditeľné rozdiely medzi katolíckou a štátnou školou? V oblasti správania a obliekania sa?

Istým spôsobom áno, čo sa týka študentov stredných škôl, na ktorých som učila predtým. Myslím si, že na predošlých školách bolo viac problematickejších študentov. Tu zohrávalo svoju rolu aj rodinné zázemie. Povedala by som, že vo väčšine prípadov bolo oveľa odlišnejšie od rodinného pozadia na škole, kde súčasne učím. Čo sa týka správania,

myslím, že moji terajší študenti sú pokojnejší, majú svoje role na hodinách. Každý je rád v stredobode pozornosti, to považujem za rovnaké na oboch typoch škôl. Keby som zabrdla do témy módy, ja mám módu veľmi rada. S rovnakou záľubou si všímam aj ľudí. Čo si obliekajú. Sú pre mňa také chodiace knižnice. Presne si poviem, mám ťa prečítanú/ného, podľa odevu. Tým sa táto škola výrazne líši od štátnych a aj umeleckých škôl. Povedala by som, že v rámci normy je to OK.

Myslíte si, že mladým vo všeobecnosti chýba cit pre módu?

Pojmy móda a vkus nesúvisia so slovom móda. Vkus treba pestovať od detstva. Na začiatku ho ovplyvňujú rodičia, najmä maminky. To, že žijeme v takej džungli, sa prejavuje aj na módnom štýle, v dnešnej dobe máme veľmi chaotickú módu. Nemyslím si, že sa vytratil cit, skôr ho treba uviesť na správnu mieru. Móda musí byť aj funkčná. Ak vidím v januári roztrhané rifle na horných stehenných partiách, tak si poviem, že toto nie je móda. Nesplňa svoju funkčnosť, tomu človeku je chladno. Okrem toho má móda plniť aj estetickú funkciu, čiže to má byť niečo pekné. Keď sa pozriem na človeka, jeho oblečenie má zvýrazniť jeho osobnosť. Tak vyjadruje celú svoju ľudskosť. A to je to čaro obliekania. Chcem vás povzbudiť hľadať originalitu. Povzbudzujem vás hľadať samého seba,

dať oblečením najavo kým ste, podčiarknuť svoju osobnosť.

Máte nejaký módnny vzor, niekoho, ku komu vzhliadate v tejto sfére?

V útlom veku sú deťom najväčším vzorom rodičia, takto to bolo aj v mojom prípade. Vždy som vzhliadala k mojej mame, vidíte, že mi to aj ostalo (smiech). Vždy sa mi páčila jej elegancia, dokonca niektoré šaty, ktoré si na nej pamätám, som si nechala dodať točne ušit. Ona je moja „trendsetterka“. Mne sa páčila aj elegancia mojej babky, celkovo starej generácie. Veľkou inšpiráciou mi je aj elegancia francúzskej módy.

Čo ovplyvňuje dnešnú módu, módné trendy? Ako ju možno formovať a posúvať na inú úroveň?

Toto je otázka na diskusiu. Jedna zásadná vec je, že ak sa vytrácajú hodnoty z vnútra človeka, tak sa vytráca aj vkus, elegancia a vôbec poriadok – vecí, dejov, nášho myslenia. Európa je hodnotou na nízkej úrovni a to vidno na našom správaní, na triedení našich priorit, záležitostí. V hodnotách je veľký chaos, ako som už dávnejšie spomínala. Keď stratíme vnútorné hodnoty, hovorím nielen o hmatateľných, ale aj duchovných hodnotách, tak sme na zlej ceste. To bola taká filozofická odpoveď. (smiech).

Eva Rovňaniková, sexta

17
✦
Je pravdou, že v dnešnej dobe sa vnímanie módy výrazne líši od jej vnímania v minulosti. Na jednej strane máme omnoho viac možností zaobstarať si pekné, kvalitné kúsky, načerpať módnú inšpiráciu na sociálnych sieťach. Na druhej strane sa v nás vytráca chuť hľadať jedinečnosť a krásu v odievaní, prezentovaní sa v pravých farbách. V snahe o zaujatie pózy a dosiahnutí popularity prichádzame o originalitu a autenticnosť. Tak, ako to výstižne sformulovala pani profesorka Izraelová, móda by mala podčiarknuť a zvýrazniť našu osobnosť. Nenechajme sa strhnúť davom v ilúzii, že módné je len to, čo nám predoštierajú médiá a časopisy.

Módu tvoríme my. Doprajme si slobodu vo vyjadrovaní seba samých prostredníctvom odievania. Veď na tom nie je nič zlé, naopak, dnešný svet to potrebuje. Som presvedčená o tom, že žiadne z našich snáh o zmenu nezostanú nepovšimnuté.

POSLEDNÉ DNI MATURANTA

V rokoch minulých boli maturantmi nazývaní aj ľudia, ktorým nebolo dopriate prejsť si touto koncoročníou „idylkou“, a tak nemali možnosť vyskúšať si maturitný ošial na vlastnej koži. Keďže sa však svet okolo nás pomaly spamätáva a s pár úpravami sa dostáva do starých kolají, padlo rozhodnutie, že tento rok si žiaci skutočne pred odchodom stihnú oprášiť svoje vedomosti. Pozrime sa teda ako prebiehajú často idealizované posledné dni maturanta.

Písomné maturity sú prvým znakom, že sa stredoškolský život pomaly blíži ku koncu. Je to však ešte málo badateľné a to aj napriek tomu, že tento fakt je študentom často predhadzovaný na oči. Skutočnú váhu situácie si každý uvedomí v inom okamihu. Niektorú celú noc nezažmúri oka a stres mu nedovolí pomyslieť na nič iné. V iných prípadoch ľudia precitnú pri výbere vhodnej obuvi. Najčastejšie sa však stáva, že človeka z relatívneho pokoja vyvedie práve kreativita tvorcov maturitných zadaní.

Aj keď by unavený študent očakával uvoľnenie po náročnom týždni, známky treba uzavrieť do mája, a preto sa časom rozhodne plytvat nebude. Okrem toho je samozrejme potrebné zaručiť, že každý maturant vie učivo aspoň na solidných štyridsať percent, preto sa na väčšine predmetov koná „malá“ maturita ešte pred akademickým týždňom.

Skutočne posledné dni spolu okrem toho zatieni aj stres z vybavovačiek, a tak študent oveľa viac rozmýšľa nad pokojom, ktorý bude zažívať po skončení celého vyučovania. Posledný vyučovací deň sa začína podako-

vaním učiteľom, po čom nasleduje návšteva tried (s ktorou samozrejme úzko súvisí aj nostalgická schodisková turistika). Keďže prechádzka mestom spojená s dobročinnými darmi od cudzích ľudí je náročná na výdrž, odporúča sa zobrať so sebou aj lepiacu pásku na rozpadnuté topánky.

Akademický týždeň je obdobím zisťovania priorit. Študent rozmýšľa, čo smie vynechať a kde bude možné skúšajúcich opíť rožkom. Občas sa každý ocitne pri matematike a to bez ohľadu na to či z nej ide maturovať alebo nie. Napríklad keď si sentimentálne opakuje výpočet aritmetického priemeru alebo keď pomocou obľúbenej kombinatoriky vymenuje možné trojice známok za odpoveď.

V pondelok nastáva okamih pravdy. Alebo aj nie, každopádne si všetci budú musieť vstať na siedmu a predstaviť sa komisii. Nasleduje to povestné čakanie pri dverách a pocit, že vedomosti človeka obchádzajú skrz vzdušný priestor Ugandy. Prázdny pocit v žalúdku je v súhre s prázdny pohľadom na prípravný papier a po desiatich minútach urputného dolovania vedomostí sa človek pristaví aj pri nových poznatkoch, ktoré sa dozvedel z odpovede svojho spolužiaka.

Či už sa skúška nakoniec podarí alebo sa podarí menej, dôležité je ako ju človek oslávi. Najočakávanejšou udalosťou posledného ročníka je predsa pomaturitná oslava, ktoré sa každým rokom nesie v znamení...

...prípravy na prijímačky na vysoké školy.

Nina Sarah Závodská, oktáva

